

Bilag 3.

Om Børn med „flere Fædre“.

Udvalgets Formand har modtaget følgende Skrivelse af 21. Februar 1913:

Idet jeg refererer til behagelig Samtale af Dags Dato, noterer jeg efter Opfordring Hovedpunkterne af mine Udtalelser saaledes:

Den nuværende Lovgivning anerkender, at Alimentationsbidrag lader sig fordele paa f. Eks. „4 Fædre“ med $\frac{1}{4}$ for hver. Man vil ved Forespørgsel gennem Justitsministeriet hos de lægekyndige kunne faa at vide, at et fysisk Grundlag herfor savnes: Intet Barn har mere end 1 Fader. Men tilmed fører Fordelingsmaaden til usømmelige Forhold overfor alle Sagens Parter:

- 1) de fire Fædre,
- 2) Moderen og
- 3) Barnet.

1) Der er ingen Grund til at indrømme nogen af de mange Fædre forringet Ansvar, allermindst den, der har inddelt sig paa Forholdet i Haab om kun at kunne blive Parthaver — et Tilfælde, der faktisk ikke er ualmindeligt. De bør hver især fuldt ud betale $\frac{1}{4}$ Bidrag. Det hele flerdobbelte Beløb bør af Grunde, som nedenfor angives, tilflyde almindelige Institutioner under samme Omraade: Fødehjem, Børnehjem o. s. v.

2) Moderen tør siges at være en moralsk fordærvet Person. Ofte vil det hælde, at hun har sikret sig flere Fædre for at formindske sin Risiko. Da hun faktisk ikke kan angive, hvem der er Fader til hendes Barn, bør hun behandles som alle andre, for hvem Faderen er „ubekendt“. Jeg formoder, at saadanne Mødre og deres Børn hjemfalder til deres Forsørgelseskommune, hvilket en Moder af den Art sikkert nødigt vil: Hjemsendelsen vil da virke som en lempelig „Forbedringsstraf“ for Moderen, men den vil sikkert være fordelagtig for Barnet af en saadan Moder. At Moderen ikke bliver vel set „hjemme“ i Sognet, som hun falder til Byrde, er vel bekendt fra de allerede forekommende Tilfælde af „ukendt Fader“, men disse Tilfældes Forsøgelse ved, at „mange Fædre“ henføres til samme Ordning af Sagen, som om det var „ukendt Fader“, vil ikke blive ret stor. — „Fædrene“s Bidrag maa under alle Omstændigheder ikke tilflyde Sognet, thi det skal netop helst have Udgift og Ulejlighed af Moderen, og fremfor alt maa det ikke kunne tjene Penge paa Sagen.

3) Barnet er imidlertid Hovedsagen. Det vil have Fordel af at hjemvises til Moderens Forsørgelsessted, hvor maaske nogen vil tage sig af det, paa Sognets Regning — Moderen maa man ikke gøre Regning paa. Dersom ad Aare Barnet vil søge at opspore sin Herkomst, er der et vist Haab om, at Undersøgelsen vil stoppe ved Resultatet „Faderen ukendt“ — saa *kan* han tænkes at have været død eller bortrejst allerede før Fødselen.

Det forekommer mig, at ikke mindst dette sidste Hensyn til Barnet kan motivere adskilligt af ellers ikke ønskelige Arrangementer, og allermest for Barnets Skyld maa al Forretningsforbindelse mellem den forsørgende Kommune og „Fædrene“ være udelukket, hvilket sker, naar Fædrene's Bidrag — der bør fastsættes som betalbart ikke for det paagældende Barns virkelige Levetid, indtil det er voksent, men til „Middellevetiden“ for Børn i Opvækst eller maaske simpelt hen: Bidrag i 10 Aar —, kommer almindelige Formaal i Børnesagen til gode.